

Inhoud

Zeeuwse hulp in voormalig oorlogsgebied **3**

Vroegtijdig informeren en luisteren **6**

“Renovatie of sloop en nieuwbouw is ingrijpend voor bewoners. Het kan rauw op hun dak vallen, het is hún huis waar je binnenkomt. Daarom is het goed om zo vroeg mogelijk te informeren, met de bewoners in gesprek te gaan en ze duidelijk te maken dat ze altijd met vragen kunnen komen. Je bent er voor de bewoners”, zegt klant- en kerncoördinator Annemieke Pieters van Zeeuwland.

Corporaties bieden de helpende hand **10**

Europa en de sociale huurwoningen **12**

‘Europa’ bepaalt dat minimaal 90 procent van de Nederlandse corporatiewoningen beschikbaar moet zijn voor de sociale doelgroep (tot een jaarinkomen van 33.000 euro) en dat de huurprijs van deze woningen niet hoger mag zijn dan 648 euro per maand (in 2010). Wat zijn de gevolgen voor de corporaties in Zeeland?

Een smaakvol monument in Goes **13**

Zeeland fietsprovincie **14**

Uniek: zowel de Giro als de Tour deden Zeeland aan in 2010. “Dit maakt Zeeland nooit meer mee”, zegt oud-wielrenner en organisator Cees Priem. Toch past het wel bij Zeeland. “Dit is een echte wielersprovincie. Dat heeft te maken met het karakter en doorzettingsvermogen van de Zeeuwen. En: geen kapsones.”

Vaste rubrieken

Regionieuws **4 en 8**

Puzzel **15**

Contactgegevens **16**

ROC-studenten en medewerkers R&B Wonen en Woonburg

Aan de slag voor **Bosnische** jeugd

De leefbaarheid staat bij woningcorporaties hoog in het vaandel. In de eerste plaats in de nabije omgeving, maar de maatschappelijke betrokkenheid gaat soms ook voorbij de landsgrens. Een voorbeeld is het opknappen van een jeugdhonk in Bosnië. Zes medewerkers van R&B Wonen en Woonburg reisden samen met een aantal studenten van het ROC Zeeland in april af naar het stadje Gradiske.

Lau Boonman was één van hen. Volgens de servicemedewerker van R&B Wonen is het hard nodig dat Bosnië hulp krijgt bij de wederopbouw na de oorlog. "Het land ligt in puin. Er is van alles kapot, huizen staan leeg. Overal ruïnes, het is niet voor te stellen. In Sarajevo zag ik een berg met aan twee kanten oorlogsgraven. Het was diep- en diepriet. Ook het jeugdhonk in Gradiske zag er niet uit." Volgens Boonman zou het verblijf in Bosnië ongeveer drie maanden hebben moeten duren om het jeugdhonk weer honderd procent in orde te krijgen. Nu waren de vaklieden en de studenten pedagogisch werk jeugdzorg er een week. "De binnenkant hebben we kunnen opknappen: de wc's, het kantoortje en het zaaltje voor het volksdansen. Ook is er

nieuw glas aangebracht in het oorlogsmuseum, dat ook in het gebouw zit." De samenwerking tussen de zes vaklieden en de studenten – op drie na allemaal meiden – was perfect. "Dit is voor herhaling vatbaar", vindt Lau Boonman. "Iedereen was aan het werk met een goede instelling. De studenten hebben veel schilderwerk gedaan, maar ook activiteiten met schoolkinderen. Vorig jaar is vanuit het ROC Zeeland het schooltje in de buurt opgeknapt." Aan het eind van het verblijf in Bosnië werd het volksdanzaaltje feestelijk geopend, ook al was de klus in het jeugdhonk nog niet helemaal geklaard. Naast werkkraft stelden R&B Wonen en Woonburg ook een sponsorbedrag ter

beschikking. Logisch, vindt Lau Boonman: "Corporaties zijn maatschappelijk bezig. Je kijkt naar wat nodig is, dichtbij maar ook veraf. Dit deden we om de mensen in dat verwoeste land te helpen, om kinderen toekomstperspectief te geven." ■

Behalve Lau Boonman hielp Jaap Nieuwenhuijse van R&B Wonen in het Bosnische Gradiske. Van Woonburg waren present de vaklieden Ko Crucq, Aarnout Crucq, Maarten Peene en Martin Veerhoek. Van het ROC Zeeland klusten, naast de studenten, drie docenten mee. Als tolk fungeerde Elisabeth Mulder uit 's-Heerenhoek, die afkomstig is uit Bosnië. De trip naar het voormalige oorlogsgebied vond plaats in samenwerking met Stichting Out of Area. Deze stichting zet zich in voor de jeugd uit voormalig Joegoslavië. Door het aanleggen van speeltuintjes, sportvelden, wijkhuizen en jeugdhonken, het opknappen van scholen en het organiseren van activiteiten probeert Out of Area het leven van kinderen weer kleur te geven.

Studente Lotte Strijd was actief in Gradiske: "Je bent bijna een jaar alles aan het voorbereiden en dan sta je daar opeens. Het was veel erger dan verwacht, het was verschrikkelijk. Dan zie je waar al je sponsorgeld, 14.500 euro, naartoe gaat en hoe gelukkig de kinderen zijn met een klein cadeautje. We hebben hard gewerkt om de grootste problemen aan te pakken, maar er is daar nog veel meer te doen." Medeklusser Seran de Witte vult aan: "Het was een hele ervaring om daar te zijn. Je beseft dat niet iedereen het zo goed heeft als bij ons in Nederland. Ik vond het erg leerzaam en had dit niet willen missen."

column

De sociale taak

De laatste tijd word ik nogal eens aangesproken door mensen die zeggen "bouw Clavis nog wel woningen voor de gewone man?" Men doelt hiermee dan op het feit dat wij de laatste tijd nogal wat reclame maken voor onze duurdere woningen in de wijk Othene.

"Natuurlijk doen wij dat!" antwoord ik dan. Het is alleen zaak om op dit moment goed te overwegen waar we wat, en voor wie bouwen. De prognoses met betrekking tot de demografische ontwikkelingen (krimp) veranderen nog bijna maandelijks. Hieruit volgt in welk tempo ons woningbezit moet worden aangepast aan de vraag van de krimpende bevolking. Uiteraard spelen hierbij de externe factoren zoals de economische crisis en de beperkende maatregelen die de regering aan de woningcorporaties oplegt een rol.

Op dit moment bereiden wij de bouw voor van een Woonzorg-complex aan de Scheldedijk in Terneuzen. Hierin komen 44 huurappartementen met een huurprijs onder de huurtoeslaggrens (vroeger de huursubsidiegrens). Deze woningen zijn dus bereikbaar voor ouderen die daarvan afhankelijk zijn.

Daarnaast willen we de komende jaren in een aantal van onze wijken gaan herstructureren. Dit betekent dat we bestaande woningen zullen moeten slopen en daar, met het oog op de krimp, minder maar beter toegankelijke woningen voor terugzetten.

De woningen die we willen terugzetten zijn voor een groot deel weer sociale huurwoningen die qua huurprijs weer bereikbaar zullen zijn.

Op dit moment bepalen we samen met de gemeente Terneuzen de zogenaamde "Volkshuisvestelijke opgave". Wat inhoudt dat we voor een aantal wijken kijken naar welk type woningen op welke plaats en in welke hoeveelheden moet worden teruggebouwd en wat er moet worden behouden om er voor te zorgen dat er ook nog behoorlijk wat betaalbare woningen in ons bestand voorkomen.

De corporaties zijn in het leven geroepen om woningen te bouwen en te onderhouden voor mensen die daar zelf niet in kunnen voorzien. Dat is onze sociale taak. Daar zijn wij zeker mee bezig en alle activiteiten die wij ontplooiën zijn ook op een of andere manier afgeleid van deze taak.

In het verleden bouwden we koopwoningen om met de winst op die woningen weer investeringen in onze bestaande woningen te kunnen doen. Het bouwen van huurwoningen met een hogere huurprijs bijvoorbeeld in Othene heeft als doel meer differentiatie in ons woningbezit te krijgen. Maar tevens is het de bedoeling om deze woningen op termijn te verkopen, om zo weer middelen te genereren om de dan geldende vraag op de woningmarkt aan te kunnen. Zo kan het bijvoorbeeld ingezet worden voor renovatie of voor de bouw van nieuwe sociale huurwoningen. Ook bouwen wij woningen voor andere groepen die nadrukkelijk tot de doelgroep van de woningcorporaties behoren zoals bijvoorbeeld mensen met een verstandelijke beperking of met een psychiatrische achtergrond. Op onze vernieuwde website www.clavis.cc kunt u ons ondernemingsplan downloaden waarin u precies kunt lezen wat wij de komende jaren op alle gebieden precies van plan zijn. Misschien voor de geïnteresseerden onder u leuk om eens te lezen op de camping of aan het strand.

Ik wens u een prettige zomer toe.

Robert de Ridder,
directeur/bestuurder

Opening nieuw kantoor Rosegracht

WAAR DE WIJK CENTRAAL STAAT, LEEFT HET WIJK-GEVOEL OP!

Met deze nieuwe slogan presenteert Clavis haar nieuwe huisstijl. In haar ondernemingsplan vormt WIJ(K)GEVOEL het uitgangspunt. De wijk, haar bewoners en alle betrokken partijen staan centraal in de dienstverlening van onze woningcorporatie. Bijdragen aan een fijne leefomgeving, daar gaat het ons om. Dichtbij mensen in de wijk staan en samen met u en anderen werken aan de leefbaarheid van uw woonomgeving. Waar de wijk centraal staat, leeft het wijkgevoel immers op!

Een nieuwe koers, een nieuwe uitstraling en nu ook een nieuw kantoor. De officiële opening van het nieuwe kantoor heeft plaatsgevonden op vrijdag 4 juni. De openingshandeling werd verricht door wethouders Liefing en Van Hulle door het afrollen van een doek met het nieuwe logo.

Ook de open dag op zaterdag 5 juni mocht op veel belangstellenden rekenen. Clavis presenteerde haar nieuwe projecten Margarethaplein, Orteliusschans en Schelpenlaan.

Het nieuwe adres van Clavis is: Rosegracht 2, Terneuzen. Het postadres blijft Postbus 150, 4530 AD Terneuzen. Ook het telefoonnummer blijft ongewijzigd: 0115-622444. Bezoek ook eens ons geheel vernieuwde website: www.clavis.cc

Projecten

8 exclusieve huurwoningen Orteliusschans

Dit unieke project omvat 8 exclusieve huurwoningen, waarbij u kunt wonen in een luxe en ruime huurwoningen op een woonei-

land. Op het door water omsloten eiland Orteliuschans worden 4 halfvrijstaande en 4 geschakelde woningen gerealiseerd. De woningen zijn bereikbaar via een eigen weg. Het besloten karakter van het wooneiland creëert een veilige, beschermde omgeving die bijdraagt aan uw privacy. De woningen worden naar verwachting eind 2010 opgeleverd.

16 ruime huurappartementen Margarethaplein

Op een prachtige lokatie met blijvend uitzicht op een weids natuurgebied worden 16 appartementen gerealiseerd. Voorzieningen, zoals een supermarkt en de bakker zijn op loopafstand aanwezig. De wijk grenst aan de Westerschelde. De 16 ruime huurappartementen zijn verdeeld over 2 woongebouwen met een eigen lift. De appartementen beschikken over een royale woonkamer met (eet)keuken, 2 slaapkamers en een volledig ingerichte badkamer. De appartementen hebben een eigen (apart afsluitbare) garage/berging. De woningen hebben een ruim balkon aan de zijde van het Margarethaplein.

10 exclusieve ruime woningen Schelpenlaan

In de Schelpenlaan heeft Clavis in fase 1 en 2 reeds 12 huurwoningen gerealiseerd. In fase 3 worden 7 koopwoningen gerealiseerd en

7 huurwoningen. De 7 huurwoningen bestaan uit 2 twee-onder-een-kapwoningen met garage, 2 halfvrijstaande twee-onder-een-kap-woningen met garage en 3 tussenwoningen. De woningen zijn op de begane grond voorzien van een ruime hal met garderobe, een toilet, een ruime woon-/eetkamer met open keuken. Op de 1e verdieping bevinden zich drie slaapkamers en een badkamer met een 2e toilet. Er is zelfs een 2e verdieping met berging en een vierde slaapkamer, die ook als hobbykamer te gebruiken is. Vanuit deze kamer kunt u het ruime dakterras op.

2 huurwoningen Aurelia

Aan de Aurelia worden in een rijtje van 7 koopwoningen 2 huurwoningen gerealiseerd. Het gaat om twee geschakelde bungalows, met een compleet woonprogramma op de begane grond! De woningen zijn royaal ingedeeld.

Tuinonderhoud

In onze vorige editie van de Zeeland Woonkrant hebben wij u verteld dat wij een tuinonderhoudsservice willen gaan aanbieden als daarvoor voldoende interesse is. Een mooi onderhouden tuin, brengt niet alleen uzelf plezier, maar is ook een sieraad voor de wijk. Niet iedereen is in staat of in de gelegenheid om zijn of haar tuin op orde te houden. Daarom hebben wij aan onze huurders de mogelijkheid geboden om een contract voor tuinonderhoud af te sluiten.

Helaas is het aantal geïnteresseerden te klein, zodat wij deze service niet aan zullen gaan bieden aan onze huurders. Mocht u toch ondersteuning wensen bij het onderhouden van uw tuin, dan kunt u contact opnemen met Dethon. Zij zijn te bereiken op telefoonnummer (0115) 675200.

Niet dwingen, maar luisteren

Gerda Hekker (links) van Woonburg legt een huisbezoek af in de herstructureringswijk 't Zwaantje in Oost-Souburg.

Een grote woningrenovatie kan flink ingrijpen in het huiselijk leven. Sloop is doorgaans nog ingrijpender. Daarom is corporaties er veel aan gelegen om huurders zo vroeg en zo goed mogelijk te informeren over renovatie- en sloop- en nieuwbouwplannen. En om ze de gelegenheid te geven mee te denken.

Woonburg wil de wijk 't Zwaantje in Oost-Souburg vernieuwen. De woningen zijn oud en klein. Om 't Zwaantje te laten voldoen aan de wooneisen van vandaag en morgen, staat er voor tachtig woningen groot onderhoud op stapel. Daarnaast wil Woonburg 52 woningen slopen en vervangen door nieuwbouw. De aanpak van Woonburg is uniek. Sociaal projectleider Gerda Hekker, die zojuist met de huisbezoeken is begonnen: "Wij zeggen tegen de bewoners van de sloopwoningen niet: dan en dan moet u eruit zijn. Nee, wij zeggen: we gaan pas slopen als een blokje leeg is. Van dwang is geen sprake, Woonburg gaat niet zwaaien met een huuropzeggung. Dit wordt wel de pincetmethode genoemd: een oud blokje eruit en een nieuw blokje erin."

"Luisteren naar wat de bewoners willen en daar wat mee doen", noemt Gerda Hekker de essentie van deze aanpak. "In het begin zijn er veel tegenstanders. Dat is te begrijpen, want sommige bewoners hebben een paleisje van hun woning gemaakt. Maar later kijken ze vaak anders tegen de plannen aan en ontstaat er een positiever gevoel. Het is belangrijk om met elkaar in gesprek te blijven, zeker als iemand niet wil verhuizen. Dan kunnen we proberen een oplossing te zoeken. We voeren open gesprekken en kijken samen naar het project en de mogelijkheden. In samenwerking."

Door de pincetmethode hebben de bewoners veel invloed. Gerda Hekker geeft toe dat de wijkvernieuwing zo langer kan duren. "Maar Woonburg vindt dat de bewoner veel te

vertellen moet hebben. Dat past bij de corporatie van nu. De bewoners kunnen heel goed met ons meedenken. Je moet gewoon proberen elkaar te vinden." De bewoners praten ook mee via de klankbordgroep. Die heeft een goed sociaal plan met Woonburg vastgesteld en bijvoorbeeld voor elkaar gekregen dat bewoners de kans krijgen om na de operatie terug te keren op hun oude woonplek.

Soort eigenaar

Ook R&B Wonen vindt het belangrijk om naar de bewoners te luisteren. "Vroeger stond de woningcorporatie 's morgens op de stoep om de kozijnen te renoveren. Nu informeren we vooraf en is er inspraak mogelijk. De huurder is toch een soort

Voor, tijdens en na de renovatie in Yerseke.

eigenaar van de woning”, zegt opzichter Jankees Hoogesteger.

R&B Wonen is vorig jaar gestart met het renoveren van woningen in Yerseke. De corporatie brengt het aantal slaapkamers terug van drie naar twee en maakt van de derde een badkamer. De bewoners wonen tijdens de werkzaamheden in een wisselwoning. “Bij de renovatie van 350 ratiowoningen blijven de bewoners in hun woning”, zegt Hoogesteger. “Welke werkzaamheden worden uitgevoerd, moet je vooraf duidelijk vertellen. Iedereen krijgt een container voor de deur om de meubels in op te slaan. De bewoners zitten drie weken in de rommel, maar hebben dat meestal wel over voor een veel betere woning, waarin ze bovendien zelf onder meer een nieuwe keuken kunnen kiezen. Jankees Hoogesteger benadrukt het belang van contact met de bewoners. “We houden altijd vooraf een bijeenkomst, bij voorkeur in een gerenoveerde woning, om te vertellen wat we gaan doen en om te luisteren. Maar natuurlijk ook tijdens de klus moet je er zijn voor de bewoners.”

ZeeuwlandCafé

Zeeuwland informeert bewoners in eerste instantie tijdens een ZeeuwlandCafé als er renovatie of sloop en nieuwbouw op stapel staat. Bijvoorbeeld bij de ingrijpende renovatie van De Vrijburg, die straks ‘t Nieuwe Vrije zal heten. Na het ZeeuwlandCafé bezocht klant- en kerncoördinator Annemieke Pieters de bewoners stuk voor stuk om hun wensen aan te horen en ze van een advies te voorzien. “Een aantal

RWS partner in wonen en de gemeente Goes herstructureren de wijk Goes-West. Het proces startte in 2008 met de eerste uitverhuizing en loopt tot 2025. De RWS heeft vijfhonderd woningen in de wijk. “Ze zijn oud, klein en slecht geïsoleerd”, zegt medewerker bewonerszaken Tanny van der Plasse. Na de vernieuwing bestaat Goes-West uit een mix van eengezinswoningen, appartementen met daarin gezinnen, jongeren en senioren. “We hebben met alle straten apart overleg gehad. Dat waren 25 avonden, allemaal met de bedoeling om de bewoners zo vroeg mogelijk uit te leggen wat er gaat gebeuren. De plannen waren toen nog niet definitief. Ideeën van de bewoners zijn daarna meegenomen.” Ook krijgt iedereen die moet verhuizen huisbezoek om de woonwensen en de mogelijkheden door te spreken. Bewoonster Janny de Kunder is tevreden over de inspanningen van de RWS. “In 2005 hoorden we dat er sloop en nieuwbouw in de wijk zou plaatsvinden. Een jaar later kregen we, per straat, te horen waarom onze woningen afgebroken moeten worden: te vochtig, te tochtig en niet meer van deze tijd. Nu, vier jaar later, krijgen we regelmatig informatie via een nieuwsbrief. Verder is er spreekuur, een infokast en een website. Wel zou ik wat meer over de planning willen horen om precies te weten wanneer je aan de beurt bent. Het is belangrijk dat bewoners een stem hebben, want veel van hen willen graag in Goes-West blijven wonen. Misschien een straatje verder, maar wel in Goes-West.”

In de wijk Malta in Zierikzee praten bewoners mee over de toekomst van hun wijk.

bewoners koos voor een verhuizing naar Valletta, drie nieuwe appartementengebouwen. Sommigen blijven daar, anderen keren terug als ‘t Nieuwe Vrije klaar is. Weer andere bewoners kozen voor een woning elders. De gemiddelde leeftijd van de bewoners is hoog. Daarom hebben we geholpen met verhuizen.” De bewoners denken mee over de inrichting van de gemeenschappelijke ruimte in het gebouw, dat eind 2010 wordt opgeleverd. “Dan wordt die ruimte ook echt van hun: een eigen plek.” Ook met het oog op de herstructurering van de wijk Buyse, net als ‘t Nieuwe Vrije gelegen in Zierikzee, hield Zeeuwland een ZeeuwlandCafé. De bewoners kregen uitleg over de plannen, die deels renovatie en deels sloop en nieuwbouw behelzen. Fase 1 staat voor de deur en Annemieke Pieters begint spoedig met persoonlijke gesprekken om de woonwensen in kaart te brengen. Daarbij komen vragen aan bod als ‘wilt u terug naar Buyse?’ en ‘in wat voor soort

woning?’ Maar ook als er emoties zijn, heeft de klant- en kerncoördinator een luisterend oor.

Ook kunnen bewoners in kleine groepjes meedenken over de toekomst van de wijk. “Je moet als corporatie niet denken voor de huurders, maar met ze in gesprek gaan en serieus nemen. Het is immers hún woonomgeving. Zelf kunnen ze het best aangeven wat er moet veranderen en hoe de wijk er uit zou moeten zien.” Bij de aanpak van de wijk Malta heeft Zeeuwland al positieve ervaringen opgedaan met deze werkwijze. “Aandacht, daar draait het allemaal om”, zegt Annemieke Pieters. “Renovatie of sloop en nieuwbouw is ingrijpend voor bewoners. Het kan rauw op hun dak vallen, het is hún huis waar je binnenkomt. Daarom is het goed om zo vroeg mogelijk te informeren, met de bewoners in gesprek te gaan en ze duidelijk te maken dat ze altijd met vragen kunnen komen. Je bent er voor de bewoners.”

‘Hier heb ik vrede en veiligheid gevonden’

Hij heeft geprobeerd een keer een Hollandse pot te koken. Maar dat was geen succes. Een Afrikaanse maaltijd heeft toch de voorkeur, ook al is Peter Komba Morsay neergestreken in het verre en koude Sas van Gent.

Peter Morsay (25) komt uit het West-Afrikaanse land Sierra Leone. In september 2009 vluchtte hij naar Nederland. Niet vanwege de oorlog, die het land enige jaren geleden teisterde, maar door een voodoooverloeking. “Het was een levensbedreigende situatie voor mij. Ik ben het land ontvlucht”, vertelt Morsay in zijn tijdelijke opvanghuis.

“De persoon die mij hielp te ontvluchten bracht me naar Nederland, omdat het hier veilig is. Hier heb ik vrede en veiligheid gevonden.” Zijn gezin is echter nog in Sierra Leone. Peter hoopt op hereniging in Nederland.

“Sas van Gent is de plaats waar God me gebracht heeft. Het is hier goed, maar wat ver voor contacten met anderen. Ik ga elke dag naar de kerk van het Leger des Heils in Terneuzen. Al dat reizen is erg duur. Daarom hoop ik op een andere woning in Terneuzen. Ik heb Clavis gevraagd mij te helpen, maar ik weet niet hoe lang het zal duren voordat ik kan verhuizen.” De tijdelijke opvang, waar Peter nu woont, mag niet langer duren dan zes maanden. Daarna moet er sowieso een nieuw onderdak zijn voor de vriendelijke Afrikaan.

Een appartement in Terneuzen zou hem ook dichterbij zijn activiteiten brengen. Peter preekt in de kerk van het Leger des Heils, verzorgt er bijbelstudies, maar helpt ook met opruimen en schoonmaken. Een groot deel van zijn tijd brengt hij door in het magazijn van het Leger des Heils, het voormalige pand van Bodyline aan de Diepenbroekstraat. Daar houdt hij zich, samen met andere vrijwilligers, bezig met de inname, opslag en uitgifte van meubelen. “I really like it”, zegt hij met een grote glimlach op zijn gezicht.

Op den duur zou Peter Morsay wel wat anders willen gaan doen. “Ik ben *civil engineer*. Ik kan woningen bouwen, loodgieterwerk doen, elektriciteit aanleggen, schilderen, wegen en spoorwegen aanleggen, enzovoorts. Graag help ik het land verder. Ik blijf in Nederland, dat is zeker. Een terugkeer naar Sierra Leone is niet mogelijk. Veel te gevaarlijk.”

Het voormalige pand van Bodyline is, in afwachting van verdere planontwikkeling in de wijk Oudelandse Hoeve, in beheer van Clavis. Het pand staat op de nominatie gesloopt te worden. Sinds begin 2009 stelt Clavis het kosteloos beschikbaar aan de kerk van het Leger des Heils. Die gebruikt het als meubelopslag.

Via het magazijn helpt het Leger mensen met een krappe beurs aan nog goede tweedehands meubels. Gemiddeld gaat het om zes mensen per maand. Door de crisis neemt de hulpvraag toe. Alleen al in 2009 hielp het Leger meer dan 67 mensen aan meubels. Een team van vrijwilligers runt de meubelhal en tal van mensen die om wat voor reden niet aan het arbeidsproces kunnen deelnemen, vinden er een plezierige dagbesteding.

Kortom, een nuttige tijdelijke bestemming van het voormalige pand van Bodyline. Bovendien houdt het Leger des Heils de buitenomgeving netjes bij. Dit tot volle tevredenheid van de bewoners van de wijk Oudelandse Hoeve.

Op Koninginnedag hield het Leger des Heils een rommelmarkt in de meubelhal. Er waren ook lekkere hapjes en buiten stond een springkussen voor de jeugd. Een deel van de opbrengst, 150 euro, stelde het Leger ter beschikking aan de wijkraad Oudelandse Hoeve/Katspolder. Het bedrag mag besteed worden aan een nuttig project in de wijk.

Eerst zelf praten, dan buurtbemiddeling, dan de woningcorporatie.

De meeste inwoners van de gemeente Terneuzen hebben één of meerdere burens. Dat is prettig, want een goede buur is beter dan een verre vriend.

Helaas is het niet zo dat we allemaal dezelfde levensstijl en gewoonten hebben. Daardoor ontstaan er weleens spanningen en dan verandert die buur van een goede buur in iemand die je liever helemaal niet spreekt terwijl het juist zo belangrijk is dat we met elkaar blijven praten. Elkaar groeten, vragen hoe het gaat maakt dat je ook naar de burens kunt gaan als je een kopje suiker of hulp nodig hebt maar ook als hij de container buitenzet op een tijdstip dat jij dat niet prettig vindt of om te vragen de heg beter bij te houden, zijn rommel op te ruimen, de muziek zachter te zetten.

Het kan zijn dat er al langere tijd geen of geen goed contact meer is geweest tussen u en uw burens dan kunt u vragen of buurtbemiddeling wil helpen het contact te herstellen. Buurtbemiddeling is mede een initiatief van Clavis om de leefbaarheid in de gemeente Terneuzen verder te verbeteren.

Buurtbemiddeling is gratis en werkt met vrijwilligers die hiervoor speciaal getraind zijn. Iedereen die een probleem heeft met de burens en dit graag op een vriendelijke manier opgelost wil hebben kan een verzoek indienen bij buurtbemiddeling. Het gaat bij buurtbemiddeling niet alleen om het oplossen van het probleem maar vooral om het herstellen van de relatie.

Neem uw verantwoordelijkheid als goede buur en praat eerst zelf

met uw burens of buurtbewoners. Als dat niet werkt, neem dan contact op met buurtbemiddeling. Mocht dat ook niet tot een verbetering leiden dan kunt u uw klacht melden bij de juiste instanties met het verzoek om actie te ondernemen.

U kunt zelf contact opnemen met onderstaand telefoonnummer of e-mail adres. Wij maken binnen een week een afspraak met u.

Samen kunnen we zorgen voor een betere samenleving. Helpt u mee?

Buurtbemiddeling Terneuzen
Coördinator Anja Rijlaarsdam

Tel: 06-20260665

buurtbemiddeling@terneuzen.nl

Clavis

Postbus 150, 4530 AD Terneuzen

Rosegracht 2, 4531 HC Terneuzen

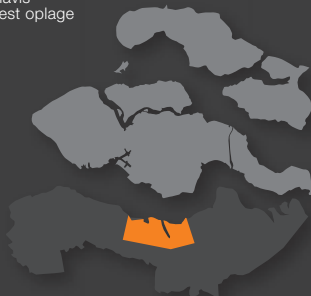
Tel. 0115 62 24 44
Fax 0115 61 79 31
www.clavis.cc

Voor urgente reparatieverzoeken
Tel. 0115 63 03 00

Verspreidingsgebied

Oplage: 26.500

■ Clavis
■ Rest oplage

Bewonersinformatieblad van:

Clavis, Terneuzen
Zeeuwland, Zierikzee
RWS Partner in wonen, Goes
R&B Wonen, Heinkenszand
Castria Wonen, St. Maartensdijk
SMB / SMG, Goes
Woonburg, Koudekerke

Gehel of gedeeltelijke overname van artikelen is alleen met bronvermelding toegestaan. Foto's, cartoons, illustraties en puzzel zijn exclusief voor Wijkgevoel. Overname daarvan is slechts toegestaan na schriftelijke goedkeuring van de redactie. De uitgever aanvaardt geen aansprakelijkheid voor persoonlijke of materiële schade, veroorzaakt door onjuistheden in de teksten.

‘Een helpende hand bieden, mensen verder helpen’

De corporatie achter de voordeur

Lang geleden kwam de woningbouwvereniging wel bij huurders over de vloer om te kijken of er geen stof op de plinten lag. Die tijd is voorbij. Toch komt de corporatie anno 2010 weer wat vaker achter de voordeur. Nu niet om de properheid te controleren, maar om huurders te helpen als het nodig is.

Bijvoorbeeld als een onderhoudsmedewerker van de corporatie op bezoek komt en vermoedt dat de huurders te kampen hebben met een alcohol- of drugsprobleem. “Een overlastmelding vanuit de buurt of achterstallige

huurbetaling kan ook een signaal zijn dat er wat aan de hand is”, zegt Gérard van Wanrooij, teammanager klantenservice van Zeeuwwland. Namens de corporatie woont hij de bijeenkomsten bij van de Werkgroep Verslavingszorg Schouwen-Duiveland.

Daarin zijn naast Zeeuwwland ook het maatschappelijk werk, de politie, de gemeente en Emergis (geestelijke gezondheidszorg) vertegenwoordigd. De werkgroep bespreekt cliënten met een verslaving, stippelt een weg uit om het probleem op te lossen en

houdt tussentijds de vinger aan de pols. “De werkgroep is een netwerk. De verschillende partijen melden cliënten aan en bepalen hoe de hulp vorm krijgt en wie deze uitvoert. Daarna gaan de betrokken organisaties gericht aan de slag”,

van stenen stapelen naar klantgericht en dienstbaar bezig zijn. Zeeuwsland wil oplossingen creëren als er problemen zijn en ontruiming voorkomen. Mensen die echt in de problemen zitten waarderen dat. Ze zien onze inzet als een handreiking en aanvaarden de hulp.” Ook niet onbelangrijk voor de corporatie is dat individuele hulp doorgaans ook ten goede komt aan de leefbaarheid in de buurt en eventuele overlast afneemt.

Gérard van Wanrooij heeft ook contacten met het Centrum voor Jeugd en Gezin in Zierikzee. De zorgregisseur van dit centrum zoekt – in samenwerking met partijen als de politie, scholen en Zeeuwsland – naar oplossingen voor problemen die in gezinnen spelen. Zoals verwaarlozing van kinderen of te kleine woonruimte. Signalen, bijvoorbeeld afkomstig van medewerkers van de corporatie, komen ter sprake tijdens zogenoemde netwerkbijeenkomsten. “Een andere woning kan een oplossing zijn, maar vaak komt er meer bij kijken en zijn verschillende organisaties actief om een gezin weer op het juiste spoor te zetten. Dat kunnen langdurige trajecten zijn”, aldus Van Wanrooij. “Maar meestal zie je groei.

Zo geef je kinderen een kans. Ook daarom mag je als corporatie wel achter de voordeur komen, vinden wij. Je biedt een helpende hand en helpt mensen verder.”

Niet Pluis Lijst

Zeeuwsland is lang niet de enige corporatie die de voordeur passeert om te helpen. Een ander voorbeeld is Clavis. De corporatie kreeg het signaal dat problemen achter de voordeur gemakkelijk kunnen leiden tot (leefbaarheids)problemen in de wijk. Het antwoord van Clavis is een actieve rol en meer samenwerking met andere organisaties. Dit wijkgerichte werken kreeg, als proefproject, allereerst vorm in de Terneuzense wijk Oudelandse Hoeve.

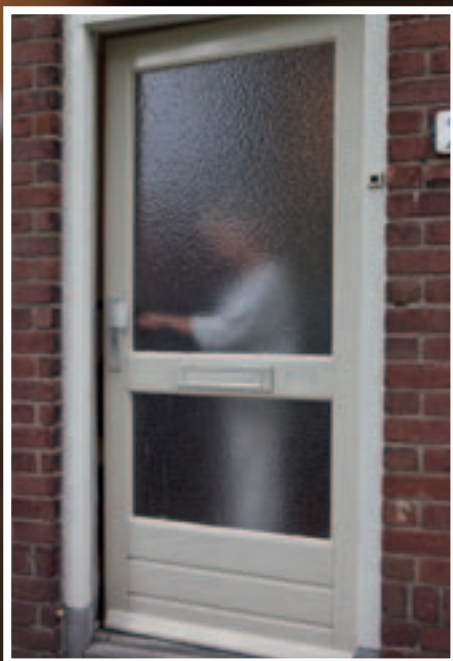
“We wilden iets doen met de onzichtbare problematiek achter de voordeur en kwamen op het idee een Niet Pluis Lijst samen te stellen”, vertellen manager wonen William Dircken en wijkcoördinator Katja Snouwaert van Clavis. Het idee ontstond na contacten met ZorgSaam,  en van de organisaties die ook actief zijn in de wijk. “Wij werken al een jaar of vier, vijf met een Niet Pluis Lijst”, zegt Anki van der Veen, rayonmanager van ZorgSaam (thuiszorg, ziekenhuis en verzorgingshuizen). “De lijst is een hulpmiddel voor onze huishoudelijke medewerkers als ze het idee hebben dat het bij een cliënt niet goed loopt, maar niet precies weten wat

er aan de hand is. De Niet Pluis Lijst geeft aan waar ze dan op moeten letten. Denk aan vermageren, nergens zin in hebben, achterdochtig of vergeetachtig zijn, maar ook lichamelijke klachten. Het is niet de bedoeling om dit alleen te signaleren, maar ook te bespreken met de cliënt. Het is beter m t iemand te praten dan  ver iemand. Lukt een gesprek niet, dan kan bijvoorbeeld de wijkverpleegkundige worden ingeschakeld.”

Volgens de rayonmanager van ZorgSaam hoeft een oplossing niet altijd ingewikkeld te zijn. “Stel: iemand vermagert omdat het koken niet meer zo goed gaat. Dan kun je die cliënt wijzen op tafeltje dekje of op de open tafel in een verzorgingshuis.”

Huishoudelijk medewerkers van de thuiszorg komen wekelijks over de vloer en hebben dus ook goed zicht op ontwikkelingen achter de voordeur. Bij de corporatie ligt dat anders. De technisch medewerkers van Clavis komen lang zo vaak niet op bezoek, maar de corporatie krijgt ook wel signalen vanuit de wijk. Bij burenruzies of huurachterstanden blijkt er soms meer aan de hand te zijn.

Een aangepaste Niet Pluis Lijst kan een hulpmiddel zijn om problemen te onderkennen, zo redeneerde Clavis. Die lijst is er nu. Er staan aandachtspunten in als vervuiling, stank en gedragsverandering. Katja Snouwaert: “We gaan er dit jaar mee werken. Mensen met een technisch servicecontract krijgen ieder jaar een medewerker op bezoek. Die kan zien of iemand bijvoorbeeld verandert, vereenzaamt, negatief is of dat er sprake is van huiselijk geweld. Dan is het zinvol om eens langs te gaan als wijkcoördinator.” William Dircken vult aan: “Omdat we in de wijk nauw samenwerken, kun je ook snel de juiste organisatie inschakelen.” Anki van der Veen van ZorgSaam: “Het is een kwestie van organisaties aan elkaar koppelen. Zo kun je vaak erger voorkomen.” Clavis komt ook achter de voordeur als er een huurachterstand van twee maanden is. “Vroeger stuurden we een brief, nu gaan we op huisbezoek. Meestal reageren de huurders er positief op en zijn ze blij dat we hulp aanbieden en een oplossing bedenken”, aldus William Dircken. “Anders moeten we de deurwaarder inschakelen en verdubbelen de kosten.” Sowieso krijgen nieuwe huurders na ongeveer twee maanden bezoek van Clavis. Om de corporatie een beeld te geven van de bewoning, of het bevalt, of alles goed werkt en of er al contacten in de wijk zijn ontstaan. En om bij eventuele problemen de helpende hand te reiken. ■

De corporatie komt vaker over de vloer om een helpende hand te bieden in geval van problemen.

zegt Van Wanrooij. Hij benadrukt dat de cliënt eerst toestemming moet geven, voordat zijn situatie in de werkgroep aan de orde komt. Maandelijks worden zo’n dertig cliënten besproken. Tot de verslaving onder controle is gebracht. Dan zet de werkgroep de cliënt op een ‘slapende lijst’, waarmee er enig zicht blijft op de ontwikkelingen en er in geval van terugval snel vervolghulp mogelijk is. Dat Zeeuwsland aan tafel zit bij de Werkgroep Verslavingszorg Schouwen-Duiveland is logisch, vindt Gérard van Wanrooij. “Wij hebben een bewuste keuze gemaakt:

Europa en de sociale huurwoningen

Nederland behoort tot de Europese Unie. Dat blijkt op allerlei manieren. Ook de woningcorporaties hebben er mee te maken. 'Europa' heeft bepaald dat minimaal 90 procent van de sociale huurwoningen bestemd moet zijn voor huishoudens met een inkomen tot 33.000 euro per jaar.

Binnen Europa neemt Nederland een volstrekt eigen positie in op het gebied van de volkshuisvesting. Uniek is dat er al meer dan honderd jaar woningcorporaties actief zijn. Samen bezitten ze 2,4 miljoen huurwoningen, waarvan 1,5 miljoen in het sociale (niet-commerciële) segment. Dat is veel meer dan in welk Europees land dan ook. Voor 900.000 corporatiewoningen geldt dat ze niet in de eerste plaats bestemd zijn voor de lagere inkomens. De huren van deze woningen liggen iets hoger en zijn mogelijk concurrerend met de huren die commerciële verhuurders rekenen. Volgens 'Europa' zijn de concurrentieverhoudingen tussen corporaties en commerciële verhuurders dus niet helemaal zuiver. Dit omdat corporaties – in tegenstelling tot andere verhuurders van woningen – het voordeel hebben dat ze indirect staatssteun kunnen ontvangen. Dat zit zo: voor geldleningen van corporaties staat het Waarborgfonds Sociale Woningbouw borg, terwijl voor dit fonds weer het Rijk en de gemeente borg staan. Met andere woorden: kan de corporatie niet aan haar financiële verplichtingen voldoen, dan neemt het Waarborgfonds die verplichtingen over en zou het Waarborgfonds in gebreke blijven, dan betaalt de overheid.

Dat is een voordeel voor de corporaties, ook omdat het rentepercentage dat de bank rekent iets lager is door de borgstelling. Een voordeel dat commerciële verhuurders niet hebben en dat de marktwerking verstoort. 'Europa' trekt dat recht door de bepaling dat minimaal 90 procent van de corporatiewoningen beschikbaar moet zijn voor de sociale doelgroep (tot een jaarinkomen van 33.000 euro). De huurprijs van deze woningen mag niet hoger zijn dan 648 euro per maand (in 2010), dus bereikbaar voor huurders met huurtoeslag. Woningen met een hogere huur zijn volgens 'Europa' niet sociaal en mogen dan ook niet worden gefinancierd met borging van het Waarborgfonds. Voor ongeborgde leningen moet de corporatie meer rente gaan betalen, zoals de commerciële verhuurders nu al doen. Later dit jaar zal de (nieuwe) Tweede Kamer

deze Europese beschikking omzetten in Nederlandse regelgeving. Voor een corporatie als RWS partner in wonen verandert er bij woningtoewijzing niet veel. Sectormanager Arie de Waard: "Net als de andere Zeeuwse corporaties wijzen wij al meer dan 90 procent van onze huurwoningen toe aan mensen met een belastbaar inkomen tot 33.000 euro per jaar. Wel krijgen wij te maken met een andere financiering voor niet-sociale huurwoningen. Daarvoor zullen we meer rente moeten betalen en staat de exploitatie onder druk." Volgens De Waard kunnen de gevolgen van het Europese beleid veel groter zijn. Vooral bij corporaties die meer woningen in het duurdere (lees niet-sociale) segment verhuren.

"In het algemeen is de vrees terecht dat corporaties door het EU-besluit minder zullen investeren. Je vraagt je af in hoeverre de woningmarkt en de leefbaarheid hiermee gediend zijn. Een mix van sociale huurwoningen, duurdere huurwoningen en koopwo-

ningen voorkomt tweedeling, maar is straks wel moeilijker te realiseren. Zo'n mix is goed voor de wijk, net als investeringen in scholen, jeugdvoorzieningen, enzovoorts. Dat zijn investeringen die commerciële verhuurders niet voor hun rekening nemen, maar veel corporaties wel. Bepaalde gebouwen met een maatschappelijke functie – zoals een brede school, een speelvoorziening of een wijkcentrum – mogen corporaties van 'Europa' op de huidige manier blijven verhuren, maar commerciële ruimtes in een appartementencomplex niet meer. En dat terwijl een (buurt)supermarkt in een dorp of wijk heel belangrijk kan zijn voor de leefbaarheid."

Omdat de nieuwe EU-regels alleen worden toegepast bij woningtoewijzing, wordt het zogenaamde 'scheefwonen' niet aangepakt. De Waard vindt dit een gemiste kans. 'Scheefwonen' betekent dat een huurder in een huis woont waarvan de huur te laag is in verhouding tot het inkomen. ■

De smaak van de negentiende eeuw

Tijdens Open Monumentendag 2010, in het weekend van 11 en 12 september, staat de architectuur van de negentiende eeuw centraal. Deze eeuw heeft twee gezichten. Enerzijds is het de tijd van de industriële revolutie en technologische vernieuwingen, anderzijds grijpen de architecten graag terug op eerdere bouwstijlen. Deze combinatie heeft heel wat verrassende monumenten opgeleverd.

Fabrieken, watertorens, gemalen, postkantoren, stationsgebouwen, maar ook musea, theaters en warenhuizen. Dit soort gebouwen vormen de oogst van de negentiende eeuw. Ze zijn vaak gebouwd in stijlen die teruggrijpen op de klassieke oudheid, de Middeleeuwen of de zeventiende eeuw. Ook menging van stijlen kwam vaak voor.

Langere tijd was er weinig waardering voor deze 'neostijlen'. Men sprak zelfs wel van 'de lelijke tijd'. Een kwestie van smaak, zo blijkt, want tegenwoordig is de architectuur van de negentiende eeuw zeer geliefd. Niet voor niets is het thema van Open Monumentendag 2010: de smaak van de negentiende eeuw.

Soepuus

Meer letterlijk komt de smaak van de negentiende eeuw tot uiting in één van de monumenten in Goes: 't Soepuus aan de Kleine Kade 43. Het gebouw is van oorsprong een korenmolen, aangedreven door het water dat van de getijdenhaven naar de achterliggende boezem stroomde (bij vloed) en andersom (bij eb). Al eind vijftiende eeuw stond er een molen op deze plaats, maar het huidige gebouw dateert

uit 1554. Een kleine eeuw later, in 1641, is het gebouw vernieuwd met de gepleisterde gevel. Het torentje is later op 't Soepuus geplaatst. Het is afkomstig van een gesloopte stadspoort. De vraag is waarom een voormalige molen buiten werking gesteld. De maalinstallatie ging eruit en het gebouw veranderde in een soepkokerij. In 1816 is daarvoor de Commissie tot Oeconomische Spijsuitdeeling opgericht. Die commissie bestaat nog steeds", vertelt voorzitter Willem den Herder. "Al is het soep uitdelen gestopt in de jaren dertig."

Volgens Den Herder stonden er twee grote koperen ketels in 't Soepuus, waar medewerkers van de commissie twee keer per week soep in kookten. "Het was ongetwijfeld een soort erwtensoep of bonensoep. In ieder geval stevig en voedzaam. Armen konden de soep één of twee keer per week komen halen. Er hing een bord waarop stond hoeveel scheppen je kreeg. Dat hing af van de grootte van het gezin. De kwaliteit, zo is mij verteld, was voortreffelijk." Tijdens de Kadefeesten, decennia geleden, ontmoette Den Herder wel mensen die in de jaren

't Soepuus in Goes.

dertig nog met een pannetje naar de Kleine Kade kwamen. Een onderdeel van de feesten was soep uitdelen.

Het gebouw kreeg na de jaren dertig diverse bestemmingen. Het was onder meer opslagplaats en onderkomen voor het Leger des Heils. Tegenwoordig zijn er de douches en toiletten voor de stadshaven en is de verdieping in gebruik bij de sociëteit Van Ongeneugten Vrij.

In tegenstelling tot tal van andere commissies en fondsen, zoals het Fonds voor Weduwen en Wezen (van gesneuvelde militairen), is de Commissie tot Oeconomische Spijsuitdeeling er nog. "We hebben een piepklein vermogen, dat een beetje rente oplevert", zegt Willem den Herder. "Het doel van de commissie is nog steeds: iets betekenen voor de voedselvoorziening. We hebben bijvoorbeeld een donatie gedaan toen de voedselbank werd opgericht." ■

Het bestuur van de Commissie tot Oeconomische Spijsuitdeeling in de jaren dertig van de vorige eeuw.

In een provinciestad als Goes hingen tot ver in de twintigste eeuw allerlei geuren. Willem den Herder noemt de geuren uit de bakkerij, de slagerij "als er geslacht was", de hoefsmid, de timmermanswinkel en de handel in koloniale waren, die eens in de week pinda's brandde. "Bij westenwind rook je die typische geur van de grasdrogerij. Dan wisten de mensen: het gaat regenen, want de wind waait uit het westen. Op de kaai kon het in het late voorjaar een paar dagen vreselijk stinken. Het water draait z'n kont om, zei men. Dat alles ruik je niet meer. Jammer, want het geeft geur en kleur aan een stad. Nu brengen ze herinneringen mee."

Giro en Tour zetten Zeeland wereldwijd op de kaart

Alles draait om de fiets

Venetiaanse gondels, opera en Italiaanse culinaire verrassingen. Op 10 mei kleurde Middelburg roze, vooral het historische centrum, waar de derde etappe van de Giro d'Italia finishte. Op 4 juli was het weer raak: de karavaan van de Tour de France ging door Zeeland. "Dit maakt Zeeland nooit meer mee", zegt oud-wielrenner en organisator Cees Priem.

Twee grote wielerrondes, die Zeeland aandoen, en ook nog in één jaar. Dat is uniek, maar het past wel bij Zeeland. "Dit is een echte wielersprokkel", vindt Cees Priem. "Dat heeft te maken met het karakter en doorzettingsvermogen van de Zeeuwen. En: geen kapsones." Priem, geboren en getogen in Zeeland, deed tien keer aan de Tour de France mee en won twee etappes. Begin jaren zeventig reed hij ook een keer in de Giro. "Dat was toen ver van huis", herinnert hij zich. "Grote brokken heb ik er niet kunnen breken. Ik heb de ronde niet uitgereden." Decennia later heeft Cees Priem ervoor gezorgd dat de Giro d'Italia in Nederland van start ging en dat Middelburg finishplaats was. "Zeeland was bezig de Tour de France binnen te halen. Dat ging nogal moeizaam. Op een gegeven moment dacht ik: het lukt niet, ik ga contact zoeken met Italië om de Giro hierheen te halen als een soort pleister op de wonde. De onderhandelingen gingen wel op z'n Italiaans, maar toch had ik het snel voor elkaar."

Tv-beelden

Uiteindelijk kwam de Tour toch ook nog naar Zeeland. De etappe van Rotterdam naar Brussel, op 4 juli, ging dwars door de provincie. Het grote verschil met de Giro is dat er geen aankomstplaats in Zeeland was. "Dat levert

De renners rijden door Zeeland, op weg naar aankomstplaats Middelburg.

ook minder tv-beelden op", voorspelde Cees Priem in mei. "De camera's staan vooral in Rotterdam en op het laatste stuk in België. De Giro was goed voor drie uur tv-beelden van Zeeland. Dat krijg je anders op geen enkele manier voor elkaar, niet met andere sportieve evenementen en ook niet in een reclamespot. De Italianen doen er altijd veel aan om de omgeving te laten zien. Dat heeft zeker effect op het toerisme, want vergeet niet: wereldwijd – in 136 landen – kijken

miljoenen mensen drie uur aan een stuk naar Zeeland. Iedereen kan zien wat de provincie te bieden heeft, en dat is nogal wat. Nee, deze vorm van aandacht is niet te evenaren en niet te vertalen in geld."

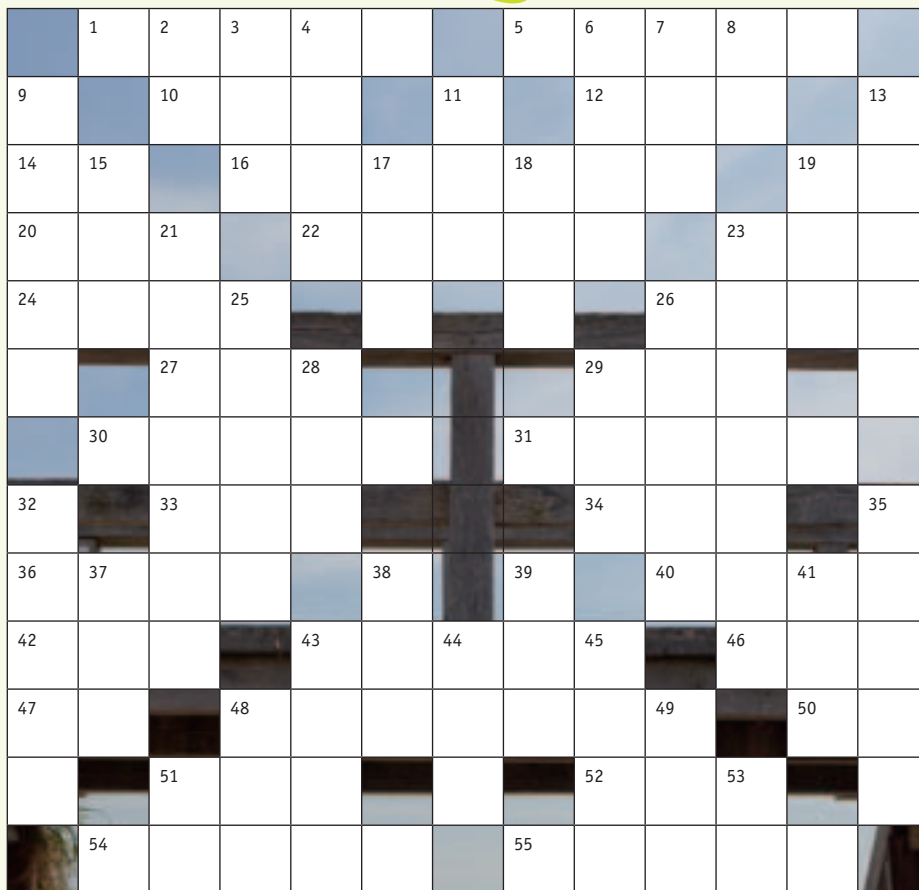
Voor wielersprokkelers uit Zeeland moet 2010 een onvergetelijk jaar zijn. Twee grote rondes over de Zeeuwse eilanden, zo kort achter elkaar, dat zal niet gauw meer gebeuren. Cees Priem is stellig: "Dit komt nooit meer voor. Dit is uniek voor Zeeland." ■

Cees Priem bij de aankomst van de Giro in Middelburg.

Cees Priem houdt zich bezig met het organiseren van wielervedstrijden. "Wereldwijd gaat het om zo'n 160 koersen per jaar." De voormalig wielrenner haalde bijvoorbeeld de Tour de France in 2006 naar Valkenburg en organiseerde het onderdeel wielrennen tijdens de Olympische Spelen van Peking. Het wereldkampioenschap op de baan vindt in 2011 plaats in Apeldoorn. Ook dat is aan de inspanningen van Priem te danken. "Je moet de weg kennen. Dan valt het mee. Het heeft allemaal met relaties te maken. Ik zit al vanaf mijn veertiende in het wielrennen, dus ik ken iedereen. Zo heb ik ook de Giro naar Zeeland kunnen halen."

Vluchten voor de vikingen

Oplossing:

7	20	49	42	29	1	34	48	38	14	52
---	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----

Oplossing puzzel uit het vorig nummer: Dikkertje Dap
Het aantal inzenders bedroeg: 414.

De winnaars:

M. van de Velde
Lenneke Poortvliet
Mevr. G.J. Heerebout - Van Hoorn
Mevr. K. de Visser - De Fouw
D. van de Straate
T. de Feiter - Kosten
J.D. Beuzenberg
T. Jacobse - Geertse
M.M.M. Lammering
C. Linders
A.J. Tempelaars

Van Kinsbergenlaan 63 4535 BH Terneuzen
Wagenaarstraat 4 4351 BC Veere
Boszicht 52 4462 BJ Goes
Dr. W. Dreeslaan 13 4463 XE Goes
J.D. van Mellestraat 32 4461 VS Goes
Mauritsweg 13 4325 AG Renesse
Schouwenbank 92a 4301 ZS Zierikzee
De Plaatstraat 22 4365 AZ Meliskerke
Appelstraat 41 4413 ES Krabbendijke
Hugo de Grootstraat 9 4416 ED Kruijningen
De Blauwe Reiger 15 4411 EA Rilland

Gewapend met de camera trok Zeeland Woonkrant er op uit. Hoe is het gesteld met uw kennis van bijzondere plaatsen in Zeeland? Achter het kruiswoordraadsel zit zo'n kenmerkende plaats verborgen. Dit keer een middeleeuws verdedigingswerk. Het is geen ramp als u de details niet meteen herkent. Los gewoon de puzzel op, vul de juiste letters in en klaar is Kees. Schrijf de oplossing op een briefkaart en stuur deze vóór 15 augustus 2010 aan: Puzzelredactie Zeeland Woonkrant, Postbus 158, 4460 AD Goes. Vermeld duidelijk uw naam en adres. Onder de goede inzenders verloten we tien spellen 'Even dienke', de Zeeuwse versie van Triviant. Oplossing en prijswinnaars worden in het volgende nummer van Zeeland Woonkrant bekend gemaakt.

Horizontaal

1 boomvrucht
5 boomvrucht (meervoud)
10 koud
12 lellebel
14 muzieknoot
16 zomerkoninkje
19 voorzetsel
20 boom
22 mist
23 meertje
24 liefdesgod
26 complete
27 Middelbare Technische School (afk.)
29 pijn
30 voetafdruk
31 Franse schrijver
33 uitroep
34 koeienmaag
36 vlijt
40 Romeinse keizer
42 sterke drank
43 blauwe bes
46 kwelgeest
47 voegwoord
48 pisang (meervoud)
50 lidwoord
51 rivier in Utrecht
52 kans
54 wijnvrucht
55 tropische vrucht

Verticaal

2 paardenkracht (afk.)
3 meisjesnaam
4 enthousiasme
6 nobel
7 koordans
8 oude lengtemaat
9 soort kers
11 arbeidsduurverkortung (afk.)
13 moesappel
15 lof
17 opstootje
18 vruchtje
19 seconde
21 kalebas
23 cranberry
25 kordaat
26 mannen
28 mislukking
29 put
32 zoete vlezige vrucht (meervoud)
35 soort kers
37 deel van een vis
38 asvaas
39 voorzetsel
41 wiel
43 Chinees gerecht
44 bloeiwijze
45 heel groot
48 zat
49 kloosterlinge
51 daar
53 gewicht (afk.)

Dikkertje Dap

Dikkertje Dap sluit vriendschap met een giraf in dierentuin Artis. Het jongetje geeft het dier suikerklontjes en vertelt hem zijn belevenissen, maar het liefst glijdt hij van de lange nek naar beneden. Annie M.G. Schmidt heeft Dikkertje Dap vereeuwigd in een van haar bekendste liedjes. De schrijfster kwam in Kapelle ter wereld, als dochter van een predikant. Dat was in 1911. Ze stierf 84 jaar later in Amsterdam. In haar geboorteplaats staat een beeld van Dikkertje Dap. Het is gemaakt door Hans Bayens. Natuurlijk laat hij het jongetje naar beneden glijden langs de nek van de giraf. Halverwege is Dikkertje Dap, het 'boem, au' moet nog komen...

Wonen op het water

8 huurwoningen Orteliuschans

In de nieuwbouwwijk Othene in Terneuzen wordt een bijzonder project ontwikkeld, waar u kunt wonen in een luxe en ruime huurwoning op een wooneiland. Op het door water omsloten eiland Orteliuschans worden 4 half vrijstaande en 4 geschakelde woningen gerealiseerd. De woningen zijn bereikbaar via een eigen weg. Het besloten karakter van het wooneiland creëert een veilige, beschermde omgeving die bijdraagt aan uw privacy.

Klaar voor de toekomst

- Luxe huurwoningen op unieke locatie
- Slaapkamer, badkamer en studiekamer op de begane grond
- Ruime open keuken met mogelijkheid voor inbouwkeuken met apparatuur
- Eén of twee slaapkamers op de verdieping
- Eigen garage of carport

De woningen worden naar verwachting opgeleverd eind 2010.

Wilt u uitgebreide informatie over dit project?

Neemt u dan contact op met onze woonconsulenten mevr. Corellie Obrie of Natasja Rijk. Zij zijn te bereiken via het telefoonnummer 0115-622 444.

Voor meer informatie:
Clavis, Rosegracht 2, Terneuzen
tel: 0115 622 444 www.clavis.cc

reeds 2
verhuurd
en
2 opties

